

Je-li tomu tak, pak nemohl úřad svrchu uvedeným rozhodnutím porušiti nějaké právo st-lky, jež by tato před nss-em mohla si hájiti. Nemá-li však st-lka nároku na to, aby jí byl za určitých předpokladů příspěvek udělen, pak mohl úřad její žádost o příspěvek zamítnouti, aniž tím porušil nějaký její nárok, a mohl jí také udělit příspěvek v určité menší výměře, aniž potřeboval vypočítavati, jak dospěl právě k této výměře a nikoliv k výměře vyšší. Z toho dále plyne, že úřad nemohl porušiti subj. práva st-lky ani tím, že vázal udělení na svrchu uvedenou podmínku, neboť jen proti nezákonným podmínkám omezujícím nějaký nárok st-lky mohla by si tato důvodně stěžovati. Že by podmínka k rozhodnutí připojená byla nemožná, nemravná nebo zmatečná, stížnost ne-
tvrdí a nss nemohl nalézt.

Č. 12.156.

Učitelstvo: * Do čekatelské doby ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 věty 2. zák. č. 104/1926 Sb. nelze liternímu učiteli započísti dobu ztrávenou ve vlastnosti vedlejšího výpomocného učitele, byť i měl po dobu služby té kvalifikaci předepsanou pro zatímní ustanovení učitelem literním.

(Nález ze dne 21. listopadu 1935 č. 19.600/35.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 10.645/33, 10.775/33.

Věc: František Sch. v H. proti ministerstvu školství a nár. osvěty o započtení služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Zšr v Brně nevyhověla výměrem ze 17. června 1932 žádosti st-le, učitelského čekatele při německé obecné škole v H., za započet doby ztrávené ve vlastnosti vedlejšího výpomocného učitele do doby čekatelské, poněvadž doba tato ve smyslu ustanovení § 5 učit. zák. č. 104/1926 Sb. je nezapočitatelná pro definitivní ustanovení. Podle § 2 odst. 3 téhož zák. do čekatelské doby se započítává pouze doba konaná ve vlastnosti výpomocného učitele a pro zkrácení čekatelské doby ve smyslu 4. odst. téhož paragrafu není závažných služebních důvodů. Odvolání st-lovo proti tomuto výnosu zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodů napadeného výměru.

O stížnosti uvážil nss toto:

Na sporu je otázka, lze-li do čekatelské doby čekatele na místo učitele literního započísti ve smyslu § 2 odst. 3 věta 2. zák. č. 104/1926 Sb. dobu ztrávenou ve vlastnosti vedlejšího výpomocného učitele či nikoli. Žal. úřad zodpověděl otázku tu záporně, poukazuje na ustanovení § 5 ve spojení s § 2 odst. 3 věta 2. cit. zák. Stížnost naproti tomu má za to, že uvedená doba je započitatelnou, ježto § 2 odst. 3 věta 2. leg. cit. nařizuje zcela všeobecně, že do čekatelské doby se započítává doba služby konané ve vlastnosti výpomocného učitele ode dne nabytí kvalifikace, předepsané pro zatímní ustanovení. Kvalifikaci pro ustanovení

zatímním učitelem literním st-l v kritické době měl a nelze prý mu proto odpírati zápočet shora řečené doby do doby čekatele na místo literního učitele. Stížnost se mýlí.

Výkladem ustanovení § 2 odst. 3 věty 2. zák. č. 104/1926 Sb. obíral se soud již v nál. Boh. A 10.645 a 10.775 a dospěl k názoru, že do doby čekatelské předepsané pro tu kterou skupinu učitelů lze ve smyslu uvedeného předpisu započísti jen onu službu, kterou učitel konal v téže skupině učitelů, a to s kvalifikací předepsanou pro zatímní ustanovení v této skupině, tedy u čekatelů na místo učitele literního jen onu službu, kterou konali podle svého úředního pověření jako učitelé literní, majíce průkaz kvalifikace zkouškou dospělosti na učitelském ústavu. K názoru tomu přiznává se soud i v daném případě a odkazuje co do bližšího odůvodnění na uvedené nálezy (§ 44 j. ř.). Za tohoto stavu práva záleží řešení sporu již jen na zodpovědění otázky, lze-li výpomocného vedlejšího učitele s kvalifikací pro zatímní ustanovení učitelem literním klásti na roveň výpomocnému učiteli liternímu s kvalifikací pro zatímní ustanovení tímto učitelem. V tom směru vychází z ustanovení §§ 2, 3, 5 a 7 učit. zák. č. 104/1926 Sb. a čl. II. vládn. nař. č. 162/1928 Sb., že zákonodárství školské zná různé kategorie učitelstva veřejných škol národních a že liší mezi učiteli literními, zvláštními učiteli náboženství a učiteli vedlejšími. Vedlejší učitele pokládá zák. č. 104/1926 Sb. za zvláštní skupinu učitelskou, upravuje způsob ustanovení jich zcela odlišně od kategorie ostatního učitelstva a ponechává v tom směru v principu způsob, jakým byli ustanovováni podle zákonů zemských (§ 17 čes. z. z. č. 86/1875 ve znění zák. č. 67/1899 čes. z. z., § 21 zem. zák. mor. č. 18/1870 ve znění zák. č. 77/1884 a § 47 slez. z. z. č. 42/1901). Důsledně sluší i na výpomocného vedlejšího učitele pohlížeti jako na příslušníka jiné učitelské kategorie než jakou je kategorie výpomocných učitelů literních a nemůže rozdíl tento odčiniti ani skutečnost, má-li výpomocný vedlejší učitel kvalifikaci pro zatímní ustanovení učitelem literním. Že výpomocný vedlejší učitel, ustanovený podle § 5 učit. zák., je učitelskou osobou odlišnou co do kategorie od učitelů literních a že se i co do studijní kvalifikace od nich liší, vyslovil soud již v nál. Boh. A 8957/30, 8458/30 a 8873/30, na jejichž důvody se odkazuje.

Z toho, co dovozeno, vysvítá, že čekatel na místo učitele literního nemá nároku, aby mu započtena byla do této čekatelské doby ve smyslu § 2 odst. 3 věty 2. zák. č. 104/1926 Sb. doba služby konané ve vlastnosti vedlejšího výpomocného učitele, i když měl po dobu služby té kvalifikaci předepsanou pro zatímní ustanovení učitelem literním. Nemohl proto vsáhnouti do veřejných subjektivních práv st-lových ani žal. úřad, odepřel-li mu započísti do doby čekatelské na místo učitele literního službu konanou ve vlastnosti výpomocného vedlejšího učitele.

Č. 12.157.

Učitelstvo. — Řízení správní: * Podacím místem pro žádosti za odškodné za cestu ke zkoušce učitelské způsobilosti pro